

ПРОТОКОЛ

№ 194

гр. Пазарджик, 07.02.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цветанка Вълчева

при участието на секретаря С.ка Миладинова
Сложи за разглеждане докладваното от Цветанка Вълчева Гражданско дело № 20225220101515 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Ищецът Д. Г. А. се явява лично, редовно призован.

За ответника Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, редовно уведомен по реда на чл.56 ал.2 от ГПК, се явява юрк. Р., редовно упълномощен отпреди.

Явяват се свидетелите Д. П., Г. Ф. и Г. Н..

ИЩЕЦЪТ /лично/: Няма процесуална пречка. Да се даде ход на делото.

ЮРК. Р.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не е налице процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

СЪДЪТ докладва постъпилата по делото справка от началника на Затвор – гр. Пазарджик, с вх. № 25280/08.12.2022 г., с която уведомява съда, че мл. инспектор Т. А. С. е преминал курс за първоначална пенитенциарна подготовка и има издадено свидетелство № 3933/18.10.2017 г. Сочат, че на основание чл. 118, ал. 2 от ЗИНЗС е уведомена Окръжна прокуратура с писмо № 12597/07.12.2021 г. Към справката е приложено свидетелство за пенитенциарна подготовка № 3933/18.10.2017 г.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА справка от началника на Затвор – гр. Пазарджик, с вх. № 25280/08.12.2022 г., ведно с приложеното към нея свидетелство за пенитенциарна подготовка № 3933/18.10.2017 г.

ПРИСТЪПВА КЪМ РАЗПИТ НА ДОПУСНАТИТЕ СВИДЕТЕЛИ И СЧЕМА САМОЛИЧНОСТТА ИМ, КАКТО СЛЕДВА:

СЧЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

Д. П. П. – роден на ***** г. в гр. Пазарджик, живущ в гр. Пазарджик, българин, български гражданин, неженен, неосъждан, без родство с ищеца, работи в Затвора - Пазарджик на длъжност инспектор социална дейност и възпитателна работа.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВИД. П.: Не съм присъствал на самия инцидент. В началото на месец декември 2021 г. ми беше възложена за проверка преписка свързана с извършено дисциплинарно нарушение на ищеца, настанен в зоната за повишена сигурност и охрана. В хода на проверката установих виновно поведение на лишения от свобода А. и предадох материалите на дисциплинарно наказващия орган - началника на затвора и на А. му беше наложено дисциплинарно наказание. Проверката по конкретния случай се изразява в проверка на материалите, изготвените докладни записки, събрани писмени обяснения и разговор с лицето за изразяване на неговата гледна точка по въпроса. Запознах се с материалите по случая. Нямам достъп до видео наблюдателната система и не си спомням да ми е давано писмено разпореждане от началника на затвора за видеозаписи. Обективните данни за случилото се получих от докладните записки на постовите надзиратели и от проведения разговор с лицето. Не си спомням подробности от разговора с ищеца. Не си спомням да е бил задаван въпрос защо не е реагирал в дадената ситуация. Значи говорим за събития преди година и работя по докладни записки и преписки и не си спомням подробности. Нямам конкретен спомен какво ми е разказано тогава. Но като имаме предвид, че на ищеца му е било наложено дисциплинарно наказание предполагам, че събраните материали не са противоречали на събраните доказателства. Ежедневно, ежеседмично, подготвени от подсъдимия молби минават доста през мен, но съм му връчвал

през време на периода, мисля че два отговора по молба, предполагам свързана с видеозаписа. Това са писмени материали, които се съхраняват в затворническото дело. Аз, в случая имам задължението да уведомя лишения от свобода и да отбележа, че е уведомен. Дисциплинарното наказание, което му е наложено не си го спомням. Предполагам, че го има в преписката.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

Г. Ф. Ф. – роден на ***** г. в гр. Панагюрище, живущ в гр. Пазарджик, българин, български гражданин, женен, неосъждан, без родство с ищеца, работи като началник сектор „Надзорно охранителна дейност“ в Затвора – Пазарджик.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВИД. Ф.: Работя на тази длъжност от 2018 година. За инцидент на 03.12.2021 г., който се случи тогава си спомням. Аз не съм присъствал на самия инцидент. Впоследствие работех по изготвена докладна записка от колегите, които са участвали и оттам съм запознат документално със ситуацията. С видеозаписите от случая не съм се запознал. За да има видеозапис той трябва да е разпореден да е свален, което става с искане от съда, прокуратурата или дознателя от полицията и с резолюцията се свалят записите. Аз гледам камерите в реално време. Записите се съхраняват в специална стая и с разрешение се свалят. В конкретния случай няма разпореждане за сваляне на записите. Не мога да върна директно записите назад, само с разпореждане. Когато има конкретна ситуация се изготвя докладна записка, в която трябва да бъдат събрани обяснения на служителите, които изготвят отделни записки и вече минава през началника и той резолира кои служители да обработят самата преписка. По тази преписка това, което е написано в самата докладна е, че при прибиране от лавката постовия, който е бил в зоната с повишена сигурност, където е настанен подсъдимия А. са били в момента в наказателна килия и при прибирането от лавка е станал инцидент нещо с хранителните продукти и има хвърляне на кофичка с мляко и мисля някаква друга чанта с багаж. Доколкото си спомням там е описано, че на единия лишен от свобода е допусната чантата, а на другия – не и оттам е възникнала ситуацията. Това, което ми е известно, че ищецът е хвърлил кофичка мляко и не е изпълнил разпореждането да се

прибере в килията. След инцидента, на самия ден, не знам Т. С. да е освобождаван от работа. Ако е освобождаван трябва да го освободи главния надзирател, който е бил наряд или началника.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

Б. Т. Н. – роден на ***** г. в гр. Пазарджик, живущ в гр. Пазарджик, българин, български гражданин, женен, неосъждан, без родство с ищеца, дежурен главен надзирател в Затвора – Пазарджик, с висше образование.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВИД. Н.: Знам за инцидента, случил се на 03.12.2021 г. Колегите от корпуса ме уведомиха, че в зоната с повишена сигурност в наказателна килия лишения от свобода А. е нападнал колега, при вкарването след каре, и колегите са употребили физическа сила за предотвратяване на агресията на лишения от свобода към колегата. Това стана ясно и от докладната на колегите, която четох след това. Аз не съм бил в момента там, но това става ясно след инцидента. Отидох на място веднага и заварих лишения от свобода А. с поставени белезници. Обърнах се към него, има ли нужда от нещо, той каза, че има нужда от медицинска помощ. Разпоредих на колегите да го отведат в лекарския кабинет и след това да го върнат в килията. Това, което знам е, че А. е тръгнал заплашително към колегата Т. С. и с нещо го е замерял, хвърлил е нещо. Не съм се запознал с видеозаписите. С фактите съм се запознал от докладната записка. След като ми дадат докладната я чета и разговарям с колегите. Казвам това, което помня. След като дойдох на място, мисля че Т. С. беше нещо напръскан, дали с вода, дали с мляко, но сега се сещам, че беше напръскан целия с кисело мляко и ме помоли да го освободя, за да се преоблече. Не го освободих, защото мисля, че той си намери там на място дрехи и се преоблече.

ИЩЕЦЪТ /лично/: Нямам други доказателствени искания. Да се приключи делото.

ЮРК. Р.: Нямам други доказателствени искания. Да се приключи делото.

СЪДЪТ счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ:
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ:

ИЩЕЦЪТ /лично/: Уважаема госпожо Председател, очевидно е, че по този случай не са спазени разпоредбите на чл. 112, ал. 1 чл. 113, 114 ал. 1 115 ал. 3 , 117 ал.1 и ал. 2 от ЗИНЗС така както и чл. 104 от ППЗИНЗС. Що се касае до видеозаписите много е странно, че с единственото обективно доказателство никой не се е запознал с него. Никой не е преценил, че трябва да изгледа този видеозапис, за да види реално какво се е случило. Единствените данни са докладните записки на тримата надзиратели, участвали в случая. Те са колеги и е нормално да се подкрепят, но по този начин се губи обективността на този случай, защото ако имаше видео записи и може да ги изгледаме и да ги съпоставим с показанията на тримата свидетели, както и моите и да видим дали всичко отговаря така, както казват двете страни. Аз съм подал молба за тези видеозаписи на 07.12.2021 г., т.е. 4 дни след случая. От инспектор НОД обаче е отговорено на 31.12.2021 г., че към настоящия момент не са налични записи, защото ди ви ар устройствата записвали само 25 дни. От писмо, което съм получил от ГДИН на 13.01.2022 г. ми е отговорено, че записите се съхраняват в период от 30 дни, т.е. дори и към датата на отговора на инспектор НОД тези записи би трябвало да бъдат налични, макар че молбата ми е била само четири дни след това. Същата молба съм отправил и към Административен съд – Пазарджик на 08.12.2021 г. Административен съд също не е счел за необходимо да изиска тези записи. От Постановление от 21.03.2022 г. на ОП – Пазарджик, прокурора постановява, че отказва образуването на ДП, защото няма данни за извършено престъпление спрямо мен, но и той не е поискал записите от въпросната ситуация, а се е базирал единствено на данните на тримата надзиратели. Затова Европейският съд по правата на човека се е произнесъл по дело от 2000 г. В част от диспозитива пише „Съдът прие, че държавата има задължение да прави пълно, ефективно разследване, в случаите когато затворник направи заслужено изявление, че е бил малтретиран от затворническия персонал. Това разследване трябва да е в съС.ие да доведе до установяване и наказване на отговорните лица. Всяко забавяне или недостатъчно активност от разследващия орган може да доведе, както е довело в този случай до нарушение на чл. 3 от Европейската конвенция за правата на човека. Решението е 26772/95 от 06.04.2000 г. Освен, че не се е

провело необходимото пълно и всестранно разследване, в този случай е унищожено единственото доказателство за случая – тези видео записи. Между показанията на тримата свидетели, които те дадоха в съдебното заседание – тримата надзиратели и тези, които са дали, когато са били разпитвани от прокурор има съществени противоречия. Тук се твърди, че свидетелят Ш. е бил настанен в една килия с мен и затова не е имало дискриминация относно допускането на неговия багаж или не, но това не е вярно. Не сме били в една килия. Той е осъден, а аз съм подсъдим, но така е записано тук. Тук свидетелите Х. и Б. казват, че са участвали активно при моето обезвреждане и са се опитвали да ме избутат в килията, като са ме държали двамата едновременно, а тук Х. каза, че е бил настрани, не е участвал по никакъв начин, а само е наблюдавал, а Б. каза, че ме е повалил на земята, а тук се каза „след като се опитахме да го обезвредим, но въпреки, че бяхме двама не успяхме, колегата С. отиде да вземе палката, нанесе един удар с палката, след това лишения от свобода се предаде“. Другото противоречие е в начина на поставяне на белезници. Тук те твърдят че Б. ме е повалил на земята, а тук казват, че след като са се разпоредили да легна на земята, аз съм легнал на земята. Това са съвсем различни версии. Голяма е разликата в това, те да се борят с мен и аз да им се съпротивлявам, а тук казват, че са ми разпоредили и съм легнал на земята. Това са две различни версии. Аз съм получил дисциплинарно наказание. То също е в кориците на делото, което се изразява в седем дни извънредно дежурство по хигиената – чистотата. Това наказание е смехотворно, предвид твърденията, защото аз ако бях посегнал на надзирател, така както се твърди в докладните записки и го бях нападнал, освен кофичката от кисело мляко, която признавам, че съм я хвърлил, но не съм стискал юмруци, аз в момента щях да съм подсъдим по това дело, а не ищец и със сигурност видеозаписите щяха да са налични, защото мога да дам множество примери, когато администрацията на затвора е предоставяла записи, но винаги когато лишения от свобода е доказано виновен и затова смятам, че информацията по този случай е едностранна и реално действията, предприети от надзирателите не могат да бъдат доказани и със сигурност не са в рамките на закона, защото закона изрично е казал, че помощни средства и сила се употребяват единствено когато има заплаха за живота на надзирателя. Такава е нямало. Може да е имало вербална агресия. Имало е хвърляне на кофичка кисело мляко, но не по надзирателя, а в коридора.

Кофичката не е била насочена срещу него, а ударите, които са ми нанесли с палка, далеч повече от 4-5 броя, които са описани в докладните записки, са ми нанесени когато двама надзиратели ме държат. Един от едната ми страна, другия от другата ми страна и третия пред мен и ми нанася удари с палка. След като двама ме държат, защо е имало нужда да ми нанасят удари. Самите участници в инцидента, тримата надзиратели, най-вече мл. инспектор Т. С. признават, че палката не е била в него, а те двамата са ме държали, той е отишъл в будката и е отишъл да я вземе. Не е имало пряка заплаха срещу тях, за да използват сила. Това е което имам да кажа.

ЮРК. Р.: Уважаема госпожо Председател, считам, че предявената жалба от лишения от свобода А. е неоснователна и остана недоказана. На 03.12.2021г. лишения от свобода Д. Г. А. е бил настанен в наказателна килия в Затвора - гр. Пазарджик в „Зона с повишена сигурност“. Лишените от свобода, които са настанени в карцера нямат право да държат в килиите си хранителни продукти, като за целта коридорът на отделението има обособени шкафове, от които лишените от свобода могат да си взимат храната преди ядене. Около 13ч. на същия ден лишения от свобода А. е бил изведен от наказателна килия заедно с друг лишения от свобода Ш., за да си напазаруват от лавката. След като са си закупили необходимите продукти от лавката, около 13:40 часа двамата се завърнали в първо отделение, където на работа същия ден на пост № 6 е бил младши инспектор Т. А. С.. Надзирателя С. проверил продуктите на А. и Ш., като в плика на Ш. е имало храна колкото за едно хранене и тъй като Ш. обяснил на надзирателя С., че това му е обядът, последният му разрешава да внесе храна в килията. При проверката на плика на А. обаче, постовият надзирател С. е установил, че същият е закупил няколко плика с хранителни продукти. Надзирателят С. обяснил на А., че може да внесе в килията само храна, която му е достатъчна за обяд, а останалата храна да остави в шкафа в коридора, съгласно разрешителния режим, за което правило в зоната с повишена сигурност лишения от свобода А. е много добре запознат тъй като и друг път е изтърпявал наказание „изолиране в наказателна килия“. А. заявил, че всичко, което е закупил от лавката му е необходимо за обяд и директно е влезнал в килията с торбите с храна. Младши инспектор С. отново му припомня, че няма право да държи хранителни продукти в килията си и му разпорежда да остави храната в коридора. А. категорично отказал да излезе и да остави храната в шкафа в

коридора, като е започнал да се държи нагло и арогантно. Започнал е да обижда служителя С., започнал да вади продуктите от пликовете, като оставил храната върху леглото. Младши инспектор С. му разпоредил отново да изнесе храната в коридора. Тогава А. взел един от пликовете е храна и най-демонстративно го хвърлил на шкафа, в резултат на което хранителните продукти се разпилели на пода. Като през цялото време лишения от свобода А. заплашвал надзирателя С. и след което влязъл в килията си, взел две кисели млека и ги хвърлил по младши инспектор С., като едното мляко удря надзирателя по обувката и се пръска, като изцапва с кисело мляко цялата униформа на служителя на Затвора. Тогава лишения от свобода А. тръгва да излиза агресивно от килията си със стиснати юмруци, заплашвайки С., че ще му откъсне главата. С. разпоредил на А. да не излиза извън килията си, но последният е продължил настъпателно да заплашва и обижда служителя. Наложило употреба на физическа сила, и помощни средства съгласно чл. 113 ал. 1, т.1, т. 2, ал. 2 от ЗИНЗС и чл. 114 ал. 1, т. 3, и ал. 2 от ЗИНЗС за усмиряване на крайно афектирания лишения от свобода А.. По време на употребата на физическа сила са използвани и помощни средства като палки и белезници. След поставянето на белезниците на А. е пристигнал на място и дежурният главен надзирател, който е бил запознат с инцидента. След което лишения от свобода Д. А. е бил конвоиран до МЦ към Затвора - Пазарджик съгласно чл. 117 ал. 3 от ЗИНЗС. Там на място е бил прегледан от лекар. По случая е образувана прокурорска проверка и са били снети писмени обяснения от надзирателите С., Б. и Х.. В хода на проверката са снети писмени обяснения от ИСДВР Д. П., който категорично отрича да е гледал записа от инцидента на 03.12.2021г. пред килията на лишения от свобода А., като отрича да е споделял с лишения от свобода А. какво се вижда от записите на охранителните камери. Също така П. отрича да е квалифицирал действията на служителите на Затвора по време на инцидента на Д. А.. Във връзка с инцидента със заповед на Началника на Затвора - Пазарджик на лишения от свобода А. е било наложено дисциплинарно наказание във връзка с отказа му да изпълни разпореждане на постовия надзирател при прибирането му от лавката на 03.12.2021г., както и във връзка с демонстративното хвърляне на кофичка с кисело мляко по служителя и арогантното и заплашително поведение спрямо него. В хода на проверката е било установено, че лишения от свобода Д. А. има наложени множество

дисциплинарни наказания и се явява системен нарушител на правилата и вътрешния ред на Затвора - гр. Пазарджик, като някои от неговите нарушения са свързани с употреба от него на физическо насилие и неподчинение. Срещу лишения от свобода Д. А. не е прилагана никаква форма на дискриминация когато му е било наредено да остави всичките пликове с храна закупена от затворническата лавка в определените за това шкафове, и да си внесе в килията само храната, която му е била нужна за обяд, съгласно разрешителния режим на распоредбата на чл. 96 ал. 4, т.1 и т.2 от ППЗИНЗС, който изрично посочва какво може да държат при себе си лишените от свобода, изтърпяващи наказание „изолиране в наказателна килия“. За да бъде направена правилна преценка на основателността на искането на лишения от свобода А. и съответно на действията на служителите, на Затвора Пазарджик, моля да бъде взета предвид распоредбата на чл.65, ал. 1 ЗИНЗС според която „Режимът в местата за лишаване от свобода спомага за осъществяване целите на наказанието. Лишеният от свобода Д. А., е настанен на основание чл. 248 ал.1 т.1 ЗИНЗС в килия , която се намира в „зоната за повишена сигурност и охрана“. Настаняването в поС.но заключени помещения при засилен надзор и охрана е именно с цел да спомогне за осъществяване на целите на наказанието и затова липсва възможност за преодоляване на тази характеристика на конкретния режим. Безспорно е обстоятелството, че така определения на лишения от свобода А. режим му причинява неудобства, но те са част от естеството на съответния режим. Те са законосъобразни, като установени с нормативен акт - ЗИНС и основание за отмяната им би било единствено наличието на категорично доказателство, че макар и нормативноустановени, те противоречат на нормативен акт от по-висока степен, какъвто може да бъде единствено ЕКПЧ и Конституцията на Република България. В случая подобно противоречие липсва и със ЗЗДискр. Дискриминацията представлява различно, неравно третиране на лица на основата на защитен от закона признак, което няма правомерна цел - няма обективно и разумно оправдание, свързано със защита на обществения интерес, и липсва пропорционалност между използваните средства и преследваната цел. От значение за установяване на дискриминация е от една страна обективно съществуващият недопустим противоправен резултат в упражняване на дейността, проявен в която и да е от очертаните от ЗЗДискр. форми на нежелано или по-неблагоприятно третиране, а от друга -

неравностойното положение да е спрямо признаците, изброени в чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр. или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна. Това по-неблагоприятно третиране следва да се преценява в сравнение с начина, по който се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства. В случая срещу лишения от свобода Д. А. не е приложено неравно третиране, не са допуснати противоправни действия от служителя на НОС, поради което считам, че срещу лишения от свобода А. не е приложена никаква форма на пряка, или непряка дискриминация под привидно неутрални норми спрямо другите лишени от свобода в Затвора - Пазарджик, при сравними сходни условия. Ето, защо считам, че исковата претенция на лишения от свобода Д. Г. А., е необоснована, неоснователна и остана недоказана поради, което моля да я отхвърлите. На основание чл. 78, ал.3, вр. ал.8 от ГПК, моля за юрисконсултско възнаграждение за ГДИН в размер на 200лв., с оглед обема и сложността на настоящето дело. За всичко останало моля да приемете писмените бележки, които представям.

ИЩЕЦЪТ /лично/: Относно твърденията, че храната на другия лишен от свобода Ш. е била допусната, защото била само като за един обяд, а не е. Обяда в първо отделение се дава в 11:00 ч., а лавката, когато сме се връщали и когато се е случил инцидента е бил около 13:30 ч., т.е. обяда отдавна е бил минал, така, че храната, която той е можел да получил, както и аз е за вечеря, т.е. в 17:00 ч. Има дискриминация, защото на него, освен че му се допуска храна от лавката, му се допуска в час, който не е предвиден за хранене. Що се касае за начина, по който съм поискал съхраняването на видеозаписите, освен че съм се обърнал до началника с молба, която той не я е резолирал, дори не ми е отговорил, че отказва, аз съм се обърнал към Административен съд - Пазарджик на 08.12.2021 г., както и към прокуратурата, която е препратила преписката към Национална дирекция Полиция. Що се касае за възнаграждението, което юрисконсулта иска, той е на заплата, ЗИНЗС не предвижда такива възнаграждения. Също моля съда да ми даде срок за писмени бележки.

ЮРК. Р.: По отношение твърдението за хранителната пратка съм длъжен да подчертая, че въпреки че обяда е бил малко по-рано примерно, служителите са длъжни да осигурят обяд и ако лишените от свобода не са обяждали, надзирателя е преценил, че могат да си оставят част от храната,

както е разрешил на единия и на другия и тук мисля, че не може да става въпрос за дискриминация.

ИЩЕЦЪТ /лично/: Обядът се раздава предварително, преди извеждане на лавката. Вие много добре знаете това. Ние сме обядвали в 11: часа и двамата, след което сме били изведени на лавката, след като сме обядвали. Не може да се твърди, че някой от нас не е обядвал, затова му е дадена храна.

ЮРК. Р.: Аз подчертавам, че срещу двамата не е имало никаква форма на разделение. Каквото е давано на единия, такова е давано и на другия. Така, че лишеният от свобода А. не е дискриминиран.

ИЩЕЦЪТ /лично/: Моля да ми се изпрати протокола от днешното съдебно заседание.

След изготвяне на протокола, препис от същия да се изпрати на ищеца по делото.

СЪДЪТ дава на ищеца едноседмичен срок от днес за представяне на писмена защита.

СЪДЪТ ще обяви решението си в законоустановения срок.

Протоколът написан в съдебно заседание, което приключи в 14:09 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____